

אביב לא מנע את אורחיה הצעירים מלבוא ולמלא את יציצי הזירהטרון עד אפס מקום יחד עם דגלי פינלנד, צרפת ישראל והפועל,



בן-חיים נגד ראמון... סיפוט דם

על מנת לחוות בתחרויות התאגרפות שגילו חוסר יכולת מדהים מצד האורחים הצרפתיים. כאשר בקרב הראשון ניצח הצרפתי דה-סוסה את לוי נדמה היה לקהל שבזאת נפתחת סדרת נצחונות צרפתית, במיוחד לא-חר ששמעו את כינויי הכבוד של האורחים, אלוסי פריס.

אך הקרב השני (היפה ביותר בערב המפגשים) העמיד את הקהל על סעוטה והוכיח לו כי גם הישראלים יודעים להכות בשעת הצורך. בן-חיים הישועה את התוצאה התיקו ויריבו ראמון עזב את הזירה כשטיפות דם צצות על שפתיו. כל זה היה כאין וכאפס לעומת הקרב השלישי כאשר גבי חלד לימד את ויליו פרק בהלכות התאגרפות. לשאנת הקהל לתן לו בשן החולה! נפל ויליו על הקרשים והמגבת שנוקרה לזירה כאות כנייה עה הביאה נצחון נוסף, בנוק-אאוט.

מבוקשם המיוחד של הצופים הצעירים (רוצים לראות דם!) ניתן להם בקרב ה-אחרון שעה שיפתח זייד ויריבו סאלברו עזבו את הזירה כששניהם זבים דם. את אמי של יפתח כיסה כתם אדום ואילו את עינו של האורח קישט פנס כחול.

לאחר הנצחונות של המתאגרפים התחילו הללו מרגישים את עצמם רוכבים. הגדיל לעשות בן-חיים שהעלה את אשתו ואת ילדו לפינת הזירה למרות מחאות הסדרנים. הס-ביר בן-חיים: "אלה הם הקמצנים שלי! אם הם לא ישובו על ייד אני יכול להפסיד!"

התאבקות. חשש הקהל שרמת המתאבקים הפנינים רומה לזאת של המתאגרפים הצרפתיים נתבזה. הפינים הבלונדיים, בעלי הגוף השרירי, צדו את העיץ והלבבות לפני צאתם לזירה. בעת ההיכרות מסרו מתנות למתאבקי הפועל שהודו להם בלחיצות יד בלבד, כיון שלא ידעו, כנראה, על ניהג מסי רת המתנות המקובל בזירות העולם. אולם מיד אחר זה פסקה העדינות היתרה והמתאבקים האורחים הטילו את יריביהם המאר-חיים על המרוון תוך בזה אחר זה. גם בהר-פעתם השנייה גברו הפינים על כל יריביהם וכל אחד מהם ניצח שני יריבים בערב אחד.

צריכים להחליף את הסדר! התאונן ה-מתאבק החיפאי משה ארצי שעה שעלה על הסטנדר שהביאו לחיפה. במקום מתאגרפים מצרפת ומתאבקים מפילונד היו צריכים לה-ביא מתאבקים מצרפת ומתאגרפים מפילונד!

אתלטיקה קלה. גם האופטימיסטים הגדולים לא ציפו לכך ש-5000 איש יבואו לחוות בהתמודדות אתלטי הפועל עם האור-חים מפנרבחציה. אך התחרויות הבטיחו עני-יין רב. לרבים מהמתחרים היה זה מבחן אש ערב יציאתם לאולימפיאדת הלסינקי.

נתברר כי יד אתלטי הפועל על העליונה בטוח הקצר (100 מטר ו-200 מטר) אך ככל שגדל המרחק רחקו אתלטי הפועל מה-מטרה. בכל זאת קבעו שמונה שיאים חדשים (חמשה ישראלים ושלושה של הפועל) כש-התורכים, שנטלו את רוב המקומות הרא-שונים, מציבים שני שיאים ישראלים בני-לאומיים (5000 מטר — 15:23 דקות; קפ-צה לרוחק — 6.93 מטר).

נקודות הרב יותר שאספה כתוצאה של נצ-חונות חזקים יותר מבחינה יחסית.

כדורסל. פרדי כהן השחקן גבה-הקומה ויפה-המראה של הפועל-חולון שהתכונן ל-משחקי הכדורסל על גביע הכינוס סבר כי הודעתה של קבוצת הכדורסל התורכית פנרבחציה על אי-בואה למפגש ברגע האחרון לקללה את השורה. כי הפועל ירושלים שתסס את מקום הקבוצה התורכית ערער במידה רבה את אמון העצמי של החולונים שסברו שהגביע כבר מונח בכיסם.

ארבע הקבוצות שבאו למשחקים באמפי-תיאטרון הכדורסל הרמתגני לא התלהבו ביותר. נבחרת ההתישבות העובדת שהור-כה בעיקר משחקני העמק הרגישה את עצי-מה חזק מאד אך הפסידה לפועל תל-אביב. הירושלמים, בניגוד למה שחששו, הפסידו לחולונים ולגמר עלו תל-אביבי וחולון.

החולונים שעלו בתלבושותיהם הססגוניות, שהגיעו כמתנה מארצות-הברית, הצטיינו בצריחות צרפתיות והתל-אביבים הצעירים השתדלו לסמוך יותר על קליעותיהם לסל. אולם תוצאת המחצית (18:16 לטובת חר-לון) לא היתה מקרה והסיום בתוצאה שוה כמעט (38:37) גילה את יתרונה, שאמנם אינו רב במיוחד, של הקבוצה החולונית על התל-אביבית, שזיכה אותה בגביע.



המתאבק הפיני ואאקזין מרים את בונמדר מהפועל-... רצו לראות...

התעמלות. המתאמנים השויציים הנס בישלין וראב שייגר עשו רושם רב על הצופים במפגן הפתיחה הרמתגני וקהל רב בא לחוות בהם שנית בתצוגת התעמלות המכישוריים באולם הפועל תל-אביב. השויי-צים התמירים והחסונים שיגעו את הקהל בהסתובבם סביב למתח, הסוס והחמור (עשוי העץ והברזל) כסביובונים, כשידיהם משמשות להם צירים.

שני האורחים הדגימו את יכולתם הרבה וזכו למחאות כפיים סוערות. אולם להנס בישלין גבה-הקומה היתה שאלת תמיהה: "יש לי הרושם שאצלכם בארץ מתעמלים לפי שיטות ישנות. האם אין האנשים שלכם נוסעים כל שנה לאירופה כדי לראות מה התחדש?"

תעופה. חובבי התעופה שהתכנסו בשדה דוב שליד תחנת החשמל התל-אביבית נבהלו לראות מטוס ממין טוס כשטייסו מרים מב-חב מהארץ מבלי לחנות. צופים שמוטי ראי-שהם לאחור התבוננו בלהטו המטוסיים שהשתחו בהפגן תעופה ונהנו הנאה רבה. במיוחד הנו מהדגמות תניכי הקלוב הצי-ערים בדאייה מרהיבת עין. נהנה במיוחד: אלוף חיים לסקוב, מפקד חיל האוויר לישר-אל.

התאגרפות. ריחוק הזירהטרון מתל-

המיושנים מנעו בעדם רכיבה מהירה נאלצו להסתפק במקום השמיני (שכטר) ובמקום העשירי (בלנקי).

ילדים. חבריו של מורה ההתעמלות ה-ותיק יצחק נשר תמהו לתכניתו לארגן יום-ילד במסגרת הכינוס. אולם נשר החיפאי לא נרתע, כינס על המגרש בגבעתיים 1000 יל-דים לבושים מדי התעמלות חדשים כשקהל הצופים מורכב מהוריהם שבאו לראות את יכולת צאצאיהם.

ילדי כפר-מלל ניצחו (בנים ובנות) בהת-עמלות ובמחניים, אולם במרוצי השליחים השתדלו ילדי גבעתיים המארחים במיוחד, שמרו על עמדתם וניצחו את אורחיהם.

מנים-שורחן. 52 שחקנים, מהם 20 נע-רים, התכנסו באולם הפועל תל-אביב כדי לזכות בגביע הכינוס בפנינג-פונג. מארגן התחרויות, אברהם גוטליב, לא נבהל משפע המתחרים, בניגוד לאלוף היפואי אברהם שטרנהרץ שרגו למציאותם של מתחרים כה רבים "הגדולים רק את הזמן".

52 המתחרים יוצאי 12 הסניפים שיחקו לפי שיטת בזק ובהגיע תורם של השחקנים החזקים התבלטו ארבעה שטיפסו למשחקי-הצי הגמר — החיפאים אקסלרוד ולוציאנו, הירושלמי שחרץ וכמובן, שטרנהרץ היפואי.

כנוס הפועל" נערות, נשימות וצאצאים

חברי מאות סניפי אגודת הפועל שהתכנסו בשנת הקיום ה-26 של האגודה לכינוסה ה-חמישי בתל-אביב ממאות סניפי הפועל מדן ועד אילת (ראה במדינה) הדגימו את יכולתם במצעד רב רושם ובעשרות מפגני ספורט לכל ענפיו על מגרשי ואולמות הספורט של מחוז דן, בתל-אביב וברמת-גן.

מוסריים כתבי הספורט של ה-עולם הזה" את רשמיהם על ה-צ-לחת הכינוס:

כדורגל. התכונה לקראת המשחק בין נבחרות מכבי והפועל הוציאה את הקהל ה-משועמם משיגרתו ויותר מ-12 אלף איש נהרו למגרש היפואי כדי לחזות, לאחר הפ-סקה ממושכת, במשחק מקומי טוב. אולם לפני שהוגשה המנה העיקרית חוו הצופים בתחרות וקודמת שהיתה יותר סמל מאשר מאבק, בין קבוצות הפועל מדן ועד אילת. אנשי דן הראו בקיאותיות, וזכו בגביע. במיוחד רייע להם שטטר מגודל הזקן. שחקני אילת, לעומת זאת, לא הסתגלו בקלות לדשא וחששו לבעוט יותר מדי חזק. כנראה מחשש שמא יתגלגל הכדור לימ-סוף. יגאל בנטוב, מקשרה השמאלי של דן, לא חשש לבעוט וכבש שני שערי נצחון. הקהל נהנה מהמשחק, אך ציפה במתיחות למפגש הנבחרות.

כאשר חלפה חצי שעה והקבוצות לא עלו למגרש נתגלה שהמחלוקת נעוצה בבחירות. לנערות שחקני מכבי לא הוכנו מקומות ישיבה ובלעדיהן סירבו המכבים לעלות למגרש. כשסודר עניין זה הופיעו הנבחרות כשבקבוצה המכבים משתתפים רוב תל-אביבי ומיעוט פתח-תקווי וקבוצת הפועל מורכבת מהגנה תל-אביבית ומחלוצים בני רחובות, רמת-גן ופתח-תקוה.

משך המשחק המוחץ עצר הקהל את נשי-מתו לפחות שלוש פעמים שעה שהחלוץ הבלונדי הצעיר של מכבי, יוסקה גולדשטיין, פגע שלוש פעמים במשקוף השוער חודורוב. אולם המשחק עצמו נסתיים בנשימה איטית ומתוייקת (1:1), לשמחת אנשי הפועל ול-צער אוהדי מכבי.

אך למשחקים הבינעירוניים על גביע ירו-שלים ויום העצמאות בין קבוצות הפועל לא היתה כל נשימה מיוחדת מלבד נצחונה של ירושלים על חיפה (3:4) ונצחון פתח-תקוה על רמת-גן (3:1).

אופניים. "מה אתה חושב, שזה אוטו משה?" רגו נהג אשד חיפאי בראותו את משה וישוגרודסקי מטפס עם אופניו על גג האוטובוס. הסבירי משה: "אני מחוייב ל-הגיע לכינוס הפועל!"

קשה יותר היתה דרכם של שני נערי קרית-מוצקין, הרבט שכטר ושמואל בלנקי, שהחליטו גם הם להשתתף במירוץ האופניים. שעה שמשה נסע למירוץ באשד התאמצו ה-



זייד נגד סלברו... הצופים הצעירים...

נערים מחוסר כספים והגיעו לתל-אביב רכו-בים על אופניהם הישנים. בין 13 הרוכבים שפרצו במהירות הבוק ברחובות לכיוון ראשון-לציון הגיע הראשון משה וישוגרודסקי שעבר מסלול בן 50 ק"מ תוך 76 דקות ו-22 שניות. גורלם של שני הנערים לא היה נעים ביותר, כיון שאופניהם